

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

**Dreslette Sogns
Lokalhistoriske Arkiv
2022**

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv

Ordinær generalforsamling i Dreslette Forsamlingshus, Snave

Tirsdag 7. februar 2023 kl.19.30

1. Dagsorden ifølge vedtægterne.
2. Foredrag ved Søren Plogvård som vil
causere over lokal- og avis historie i
Dreslette sogn.
3. Kaffeboard

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv blev oprettet i 1979.
På Arkivet finder du mange interessante og spændende
oplysninger fra området.

Så husk - kassér aldrig gammelt materiale.

Det er måske mere interessant, end du tror !

Vi har åbent 1. mandag i måneden kl. 19-20

i vores lokaler Snavevej 27 på Dreslette skole

Vi nåede uddannelses-toget

Navnene finder du på [Arkiv.dk](https://arkiv.dk) søg Dreslette B604

Af Mikael Hansen: elev på Dreslette Skole 1959-65 (søn af lærer Olaf Hansen, Dreslette Skole)

Da jeg gik ud af 7. klasse på Dreslette Skole i 1965, fortsatte jeg i 1. real. Flere andre fortsatte også i skolen. Vi var dog i mindretal. Flertallet af 14-årige kom enten i lære eller kom ud at tjene.

Vi mødtes i april 2022 for første gang i 57 år. Hvordan var det så gået, siden vi gik ud af 7. klasse? Det var slående, at langt de fleste havde taget en uddannelse – lang eller kort - også dem, der kom ud at tjene som 14-årige. Nogle få boede stadig i nærområdet, men de fleste var flyttet længere væk.

Mange professioner var repræsenteret, men det var overraskende, at ingen havde arbejdet i landbruget, som i Dreslette Sogn ellers fyldte hele horisonten rundt i vores skoletid.

Blev vi godt forberedt til vores arbejdsliv i de 7 års skolegang på Dreslette Skole? Svaret må blive både ja og nej.

Ja, fordi vi lærte at læse, skrive og regne, lærte det grundlæggende i engelsk og tysk. Vi lærte disciplin i en lidt gammeldags udgave, vi lærte at arbejde sammen med andre – i klassen og i frikvartererne – og vi fik indblik i kristendommen blandt andet gennem utallige salmevers lært udenad.

Nej, fordi det usagte formål med skolegangen var at forberede os til at få et arbejde – underforstået et manuelt arbejde i landbrug eller håndværk – hvor det betyder noget ”at smøge ærmerne op” og tage fat. Vi blev kun i meget begrænset omfang forberedt til den vækst i alle former for uddannelse, som ventede lige om hjørnet.

Vi var én af de sidste årgange, som blev undervist efter principperne fra skoleloven i 1814 – 7 år i skolen og så ud at arbejde. Uddannelse fik man gennem arbejds erfaring.

Billedet skiftede lige efter. Langt over halvdelen fortsatte i skole i 1967 efter 7. klasse. Kun ca. hver fjerde kom i lære eller ud at tjene. Denne udvikling kulminerede i 1972 med indførelse af 9 års undervisningspligt.

Jeg kedede mig virkelig meget i 6. og 7. klasse i Dreslette Skole. Det var en stor overraskelse for mig, at mange andre i klassen havde det ligesom mig. Det er et lidt trist minde fra Dreslette Skole, at det ikke lykkedes at gøre skoledagen mere interessant for de 12-14-årige, fulde af videbegær og lærelyst.

De fleste fra min årgang i Dreslette Skole nåede heldigvis at hoppe på uddannelsestoget ret kort tid efter 1965. Vi var bedre forberedt end skolen.

Hvem kunne dengang vide, at det i 2022 ville være mere oplagt at leje en gravemaskine i stedet for at smøge ærmerne op? Eller at det ville være mere vigtigt at kunne skrive en SMS på telefonen eller en ansøgning på computeren fremfor en skolestil skrevet ind med blæk og sirlig håndskrift?

Af Lissa Jensen: Den 27. april 2022 mødtes klassen igen på Dreslette Skole, mange havde ikke set hinanden siden 1965 hvor vi gik ud af 7. klasse. Vi blev vist rundt på skolen, der var sket meget, siden vi var der sidst. Det var en rigtig dejlig dag, der blev snakket meget, mange gode minder kom frem. Vi var 17 af i alt 24 elever, der havde lyst til at mødes igen. Vi sluttede af på Hårby kro med sang og musik og en lækker frokost.

Samme opstilling som på B604

Det hvide hus

Det hvide hus blev bygget omkring 1930 af mursten fra det lokale cementstøberi i Brunshuse. Dets oprindelige formål var opbevaring af fiskeredskaber for de lokale fiskere, Nu er der kun Leif Michelsen, der lever af fiskeriet.

I mandegruppen i Beboerforeningen for Brydegaard, Brunshuse & Enemærket fik vi den ide', at vi ville lave et lokalt formidlingssted, der kunne fortælle områdets historie. Efter forhandlinger med kommunen fik vi en brugsrets aftale og kunne gå i gang med renovering både indvendig og udvendig. Der blev lagt el ind, støbt nyt gulv og malet.

Bygningen fik et nyt liv og efter et års forberedelse var vi klar til ophængning af de plancher, som via sponsorer var blevet fremstillet i vejrbestandige materialer.

Den 11. juni var der festlig indvielse med taler, sang og traktement. Borgmesteren kom forbi og udtrykte stor anerkendelse af indsatsen.

Næste år er vi klar med QRkoder, hvor planchernes tekst er oversat til engelsk og tysk til glæde for de mange turister, der kommer forbi. Huset er åbent hele døgnet, der er automatisk belysning og alle er velkomne.

Mandegruppen
nyder det færdige
resultat med en
sommerfrokost.

Af Søren Navntoft

Erindringer fra Brydegaard 1950`erne og 60`erne.

Af Bjerne Søberg f. 1951

Min barndomskammerat Gustav

Carl Gustav Hussak – i daglig tale Gustav - var født i Brydegård 4. november 1950 – og dermed en af de ældste i skolens første klasse. Hans mormor, der var enke, ejede gården Brydegaard – den største gård i Brydegård, Brunshuse og Enemærket. Gustavs far, der var wienerbarn og opvokset på en gård på Langeland, forpagtede Brydegaard.

Familien, Rudolf, Lisbeth, Gustav og storebroderen Ole, boede til leje i den store 1½ plans villa lige over for Stævnen, der hvor vejen drejer op mod Skærens og Brunshuse. Villaen var indrettet med moderne køkken, gaskomfur, hall med trappe til første sal, spisekammer, spisestue og opholdsstue, der var møbleret med tunge egetræsmøbler, formentlig fra Langeland, og et par malerier af den lokale kunstner Erik Køllner, - samt bryggers og folkestue. På første sal badeværelse, soveværelse og børneværelser. Desuden var der kælder i huset med vaskerum. Det var her vi spillede bordtennis og spiste af de friske valnødder, der lå til tørre.

Selvom vi boede i samme landsby, lærte jeg ret sent Gustav at kende; jeg vidste faktisk ikke, at der boede en jævnaldrende dreng i villaen ved Brydegaard. Måske fordi Gustav – i modsætning til mine kammerater Bent Ole, Frank, Poul Erik og John – ikke fik lov til at gå rundt på egen hånd.

Jeg husker ret tydeligt vort første møde, hvor jeg sammen med Bent Ole var ude at skyde gråspurve. Gustav legede på villaens græsplæne med en startpistol og flere andre spændende ting. Vi kom i snak hen over ligusterhækken og enedes om at bytte legetøj. Jeg fik startpistolen og Gustav luftbøssen. Egentlig var

jeg glad for at komme af med luftbøssen, da jeg havde dårlig samvittighed, hver gang jeg skød en fugl.

Mødet med Gustav udviklede sig til et venskab, der holdt i mange år.

Det jeg godt kunne lide hos Gustav var hans positive, personlige egenskaber: Han var en god kammerat, en man kunne stole på. Han sladrede ikke, var loyal, hjælpsom og havde humor. Til gengæld konkurrerede vi om næsten alt, vi kunne konkurrere om, især boldspil som fodbold, bordtennis, bold over taget med almindelig bold eller badmintonbold, hvem der turde gå sidst ud at bade inden vinteren, hvem der turde gå ind til bageren om vinteren i bar overkrop og købe kager, hvem kunne gå længst med korte bukser om efteråret o.s.v. Med hensyn til korte bukser, gik Gustav altid med tyrolerbukser i ægte skind, noget af et særsyn; formentlig bukser, han har fået på en af ferieturene til Østrig.

En af Gustavs konkurrencespecialer, var at holde den ene arm vandret. Hans rekord var 18 minutter – helt utroligt.

Som den eneste i Brydegaard havde Gustav en elektrisk togbane, Märklin, som vi i en periode legede meget med - samt Tekno, som vi begge samlede på. Hans far var den eneste i Brydegaard, der købte en bil fra ny. Kun hver anden husstand havde i slutningen af 50`erne egen bil og telefon i Brydegaard.

Skolen

Navnene finder du på Arkiv.dk søg Dreslette B608 og F13

Da vi skulle starte i anden klasse i den nye centralskole i Snave, Dreslette Sogneskole, blev vi afhentet med skolebus, dvs. et folkevognsrugbrød kørt af brødrene Johannes og Holger Eriksen. I tredje klasse skulle vi først møde i skole kl. 11, hvilket betød, at vi havde god tid til at lege eller hygge os inden skolegangen. Gustavs mor var hjemmearbejdende, og min mor arbejdede på fabrik. Som regel spillede vi kort, mølle, dam og drak kaffe – enten hos Gustav eller hjemme hos mig.

Ja, vi børn lærte tidligt at drikke kaffe. Sammen cyklede vi herefter med Bent Ole til skolen – samtidig med, at vi øvede os i salmeversene, som vi skulle kunne udenad.

I fritiden spillede vi fodbold og badminton. I sommerhalvåret blev der spillet meget fodbold på Fedet, hvor fiskerne gav os nogle gamle bundgarnspæle som målstolper. Men da vi ingen net havde, skulle der ofte løbes langt efter bolden ved skud på mål. Men der blev også spillet fodbold på gården, hvor en ladeport kunne være mål.

Foldboldtræningen i Dreslette Fodboldklub foregik på det gamle stadion Søbjerg mellem Dreslette og Sarup. Træneren var vores klasselærer Steen Hansen. Gustav spillede højre half og jeg venstre back, Bent Ole højre back. Faciliteterne ved

træningsbanen var ikke de bedste. Nogle gange skulle vi fjerne hestepærer, inden spillet kunne begynde.

Gustav var hurtig på fodboldbanen, men havde en tendens til at trække sig i tacklingerne. Forståeligt nok, fordi Bent Ole en gang brækkede benet på ham, da vi spillede fodbold ude på Fedet. Laurits og Poul Erik skiftedes til at stå på mål eller spille centerhalf. John spillede centerforward og Bent højre wing. På grund af DBU's aldersopdeling af børne- og ungdomsspillere spillede vi hvert andet år sammen med de drenge, der gik en klasse over os i skolen – og hvert andet år med drengene klassen under. Et år lykkedes det for os at blive kredsmestre.

Navnene finder du på Arkiv.dk søg Dreslette B607

Største konkurrent var som regel Glamsbjerg, Flemløse eller Hårbys førstehold. Hårbys andehold vandt vi en gang over på hjemmebane med 22-0. Et andet højdepunkt var en pokalturnering i Sandager, hvor vi vandt over Strib og arrangørerne Sandager – og dermed pokalen. Vores coach til pokalturneringen var Mathiesen, gift med vores tysklærer Lene Mathiesen. Han var god til at sætte os op til kampene.

I skolens gymnastiksal spillede vi badminton, uden træner. Her spillede vi sammen med min sidekammerat i skolen, John. Vore ønskemodstandere var et par drenge fra klassen under os, nemlig Ole ”Tømrer” og Peter Eriksen fra Enemærket; det var Peters far, Johannes, der kørte skolekørsel. Peters onkel, Holger Eriksen, var formand for badmintonklubben, men opkrævede aldrig kontingent af os børn. Han skaffede os billige badmintonketsjere fra Hårby Ketcherfabrik, hvor han fik ketsjerne til indkøbspris. En gang om året deltog vi i Fynsmesterskaberne i badminton, der foregik i OB’s gamle badmintonhal i Dalum. Enten kørte Holger os - ellers var Flemløse smedens kone chauffør.

Vi fiskede også en del sammen. Gustav var en gang imellem med sognefogeden og hans børn Marian og Jørgen på Helnæs, for at fange havørred. Når vi fiskede fra båd, roede vi for det meste ud i min fars fladbundede pram ”Lene” og pilkede efter torsk ud for molen, der nu kaldes Avernæs Havn. Dengang var der mange torsk i Lillebælt: men mest det min mor kaldte stegetorsk, nemlig torsk mellem ½ og 1½ kilo, som vi fangede rigtig mange af. Det blev da også til nogle fladfisk fra molen – med orm, men sjældent havørreder.

Før vi måtte køre på knallert, cyklede vi rigtig meget – og ofte langt. Som 12-årige cyklede vi på søndagstur til en af Gustavs onkler, der havde en gård mellem Hårby og Brobyværk. Vi havde ikke aftalt det i forvejen, men blev da inviteret indenfor på haresteg. Året efter var vi på ferie i Sallinge, hvor en af Gustavs onkler var uddeler i den lokale brugsforening. Herfra var der kun 22 kilometer til Odense, hvor vi en af feriedagene cyklede ud og fik eftermiddagskaffen hos min mors moster Margrethe i Jens Benzonsgade.

Et år besluttede vi nytårsaften at gå Dreslette og Snave rundt for at skyde nytårskrudt af. Her konkurrerede vi selvfølgelig om, hvem der kunne skyde flest kinesere af på en aften. Undervejs

kom vi bl.a. til skorstensfejeren i Dreslette, hvor vi fik æbleskiver. Hos lærer Lindeloff i Snave fyrede vi rigtig meget krudt af – og vi blev faktisk lidt overraskede, da hans kone kom ud og inviterede os indenfor. Vi blev hjerteligt beværtet med både sodavand, kage og marcipanbrød.

På tur i Odense.

Efter 1960, hvor min far fik arbejde som lastbilchauffør hos foderstoffirmaet Muus på Odense Havn, var vi på en del ture sammen; dels ture, hvor vi kørte med min far rundt i Sønderjylland, dels gik på opdagelse i Odense by. Det værste ved disse ture var, at vi skulle meget tidligt op, da min far kørte til Odense kl. 05.45 i sin lille Morris Minor. Chaufførerne mødtes i det nybyggede paddehattehus på Odense Havn kl. 06.45, hvor der var kantine samt bade- og omklædningsrum på første sal - og ikke mindst en automat med varm chokolade, kaffe og suppe. Chaufførerne startede dagen med at ryge og snakke; de fleste så jo ikke hinanden resten af dagen.

På tur til Ribe

I skoleferierne havde jeg ofte en af mine kammerater fra Brydegaard med på lastbiltur i Muus' lastbiler. Det var før motorvejene blev bygget - og lastbilernes motorer var ikke nær så kraftige som i dag, så en tur til Sønderjylland med grisefoder kunne sagtens tage en hel dag. Måske skulle der aflægges besøg flere steder på samme tur.

På en af disse ture stod Gustav og jeg af i Ribe, hvor vi havde god tid til at se Skibbroen, Hans Tausens Hus og Domkirken, inden min far samlede os op igen. På hjemturen var det en fast tradition, at vi skulle have en knækpølse ved pølsevognen på havnen i Kolding, tæt på hovedvejen.

Musikken

Michael Hansen - Åge Rasmussen - Bjerne Søberg - Gustav Hussak

Jeg har nok været omkring 8 år, da jeg fik min første harmonika, en Hohner. Mange unge spillede dengang harmonika, bl.a. fisker Vilhelms søn Preben, murerarbejdsmand Laurits Jørgensens søn Flemming, og elektrikerens søn, Manny ude på Fedet, samt min mors fætter Børge.

Gustav var meget interesseret i guitarer og købte sig en ny, rød Höffner jazzguitar. Hver søndag fik vi musikundervisning af min svoger Frans Kalemba, der var musiklærer i Odense. Vi blev undervist hver for sig og sluttede af med et kvarters samspil, som vi nød meget. Ud over at øve skalaer var melodierne vi lærte en blanding af klassiske melodier, f.eks. An der schönen Blauen Donau og dansemelodier.

Da Beatles kom frem, pressede vi selvfølgelig på, for at få de nyeste hits på noder, som vi skrev af i vore egne melodibøger. Trykte noder var forholdsvis dyre dengang. Vi havde meget sjov med at spille melodier ind på båndoptager, og da vi i 6. klasse fik norske pennevenner, sendte vi båndene op til to norske piger i Koppang, som vi skrev sammen med.

Efterhånden kunne vi spille så mange melodier sammen, at vi spillede til klassens skoleteater Potte alene i Parken. Lige før sommerferien spurgte vores lokale post i Brydegaard, Ingemann fra Ebberup, om det ikke var noget for os, at spille på Å Strandhotel, f.eks. om onsdagen i ferien ”for de unge på 40” ? Han skulle nok formidle kontakt til ejeren af strandhotellet. Der blev lavet en aftale, og vi spillede hver onsdag aften fra kl. 20 – 24 samt Sct. Hans Aften, hvilket vi fik kr. 50 for pr aften – mange penge for os, der maks. fik 10 kr. om ugen i lommepenge. Desværre havde vi ikke melodier nok til fire timer; men det problem blev løst ved, at vi efter pausen kl. 22, spillede de samme melodier en gang til. På repertoiret havde vi to sangnumre – og nogle gange tre. Det viste sig, at Tonny fra Enemærket, der gik en klasse under os i skolen, kunne melodien De tre Klokker udenad - på fransk. Familien havde pladen derhjemme og Tonny havde lært teksten udenad. Tonny var fuldstændig ugenert og fik megen applaus for sin franske sang, som vi spillede til.

KFUM

Efter konfirmationen deltog Gustav og jeg i en del af KFUM`s aktiviteter i Dreslette sogn, primært fordi der her var mulighed for at være sammen med andre unge. Hver anden tirsdag var der bibeltime og hver anden tirsdag fritidsklub, der som regel foregik hos en kristen familie i sognet, der lagde hus til. Her sang vi et par salmer, en fra bestyrelsen læste en historie eller lignelse fra Biblen - og så var der ellers kaffe og kage med hjemmebagte boller og ofte lagkage. På sådan en aften kunne der også komme en lokal kristen, f.eks. Røde Alfred, der spændende fortalte om sit farverige ungdomsliv, før han blev kristen.

En lørdag om måneden foregik fritidsklubben i Missionshuset, hvor en af de unge kristne, Kristian, ledede begivenhederne sammen med Rudolf Jørgensen fra Dreslette. Her så vi som regel

film. Det var faktisk i fritidslubben, før konfirmationen, at Gustav og jeg havde vores første musikalske optræden, hvor Beatlesnummeret She loves You gav stort bifald, da vi sluttede nummeret af med at ryste med vore hoveder, som vi havde set John Lennon og Paul McCartney gøre. Programmet var omtalt i Kommunaltidende, hvor der bl.a. stod følgende:

”Dreslette fritidsklub påbegynder sæsonen. ...foruden billard, bordtennis og andre spil er en times underholdning på programmet. Første aften bliver Bjerne og Gustav, der underholder med deres elektriske guitarer samt kryds og bolle”. Kryds og bolle underholdt vi dog ikke med, men sjovt var det.

Ungdomsårene

Efter denne succes spillede vi året efter til Jørgen Bagers kobberbryllup i Snave Forsamlingshus, og senere i første real til bal på Helnæs kro. Samme år (1965/66) dannede vi kvartetten Les Cousins med Mikael på basguitar og Aage på trommer. Hvordan vi fik kontakt med Aage fra Brunshuse står lidt hen i det uvisse. Men det er muligt, at han har hørt os øve i folkestuen på gården Brydegård, hvor hans mor gjorde rent hos fru Clemmensen. Det var også i folkestuen, at vi havde besøg af en band fra Assens, nemlig Jammer & Klage, hvor Mogens Köllner fra Fie var med.

Det var lidt af et ridderslag, at vi ”bønder” fra Assens opland fik lov til at spille sammen med nogle Assens bands til 2. realernes årlige klassefest. Ellers var det småt med engagementer: men det blev da til en optræden i missionshuset, skoleteater med dans i Snave og musik til en ungdomsgudstjeneste i Dreslette kirke.

Året efter trak jeg mig fra Les Cousins, da jeg følte, at vi musikalsk stod i stampe. En af grundene var den simple, at Gustav kun kunne spille efter noder og ikke gehør - og de nyeste hits kunne man som regel først købe på noder efter ½ års tid.

Assens

I 1965 fortsatte Carl Gustav, Christian Værge, John og undertegnede skolegangen i Assens Kommunale Borger- og Realskole. Her begyndte vi i 1. real C, der var en samling af elever fra Assens, Sandager, Ebberup, Brydegaard / Snave og Helnæs. Skolegangen gik vi ikke meget op i, som regel læste vi lektier i Helnæs bilen på vej til skole. Men vi fik nye, spændende kammerater. Ventetiden på rutebilstationen i Assens gjorde, at der var god tid til at snakke med hinanden og arrangere fritidsaftaler. Bl.a. spillede vi badminton med flere af eleverne fra Helnæs og blev inviteret derud, når der var bal i forsamlingshuset. Ove Fløjborg, som vi gik i klasse med, boede på Helnæs kro, som hans mor havde forpagtet. Her fik Gustav og jeg hurtigt et engagement.

Da vi blev 16 år kørte vi som regel på knallert til Assens i sommerhalvåret. Christian var ret sej og cyklede det meste af året.

Terminsprøverne blev fejret ved, at vi tog på et af byens tre konditorier, hvor vi købte rundstykker og kaffe. Som regel var der ikke meget at fejre, da skolegangen var noget, der skulle overstås uden alt for meget arbejde.

Det var ikke kun musikalsk, at Gustav og jeg kunne lide at underholde. På Stævnens cafeteria i Brydegård, der var åbent i sommerhalvåret, kunne vi godt sidde med en sodavand og fortælle vittigheder for de andre unge i byen, som regel vittigheder fra hefterne ”550 Humørpiller” samtidig med at vi lyttede til musik fra transistorradioen.

På realklassernes tur til Bornholm underholdt vi ligeledes med musik på klaveret, vittigheder og ”akrobatik”. Da vi begge kunne spille efter noder blev vi inviteret med i Skoleorkesteret, der hvert år spillede til skolens juleafslutning.

Dans

På et tidspunkt, formentlig da vi gik i 1. real, fandt vi ud af, at hvis vi gik til dans på Ebberup kro, var der rig lejlighed til at stifte bekendtskab med det modsatte køn. Vi startede derfor på et ungdomshold, hvor jeg var så heldig at få min kusines datter, Bente, som dansepartner; hun var meget dygtig. Læreren var Joan Jørli, og der var levende klavermusik fra scenen. For Gustav og jeg gik det primært ud på at have det sjovt – og det havde vi.

Afslutning

Når jeg tænker på Gustav er det ofte de historier, jeg her har skitseret, der dukker frem: Kammeratskabet på turene, musikken - og da vi arbejdede sammen i tulipanerne i Enemærket. Men også vore mange ture på knallert, f.eks. til Tylle Kro, hvor der var diskotek om lørdagen, eller turene til Assens Biograf søndag eftermiddag. Dejlige og værdifulde minder fra barndom og ungdom; men også mindet om en rigtig god kammerat, hvis liv desværre blev alt for kort.

Erindringerne er afkortet her, men hele beretningen findes på arkivet.

En Vestfynsk tyvebande.

Fra midten af 1840'erne var Vestfyn plaget af tyverier, udført af Boyes bande, der havde medlemmer fra det meste af Vestfyn. De fleste var dog fra området mellem Assens og Middelfart, men også ned til Jordløse. Det var især tøj, lagner og dyner, som kunne omsyes efter behov. Også fødevarer var i høj kurs, blandt andet får og gæs, som kunne stjæles, hvis de ikke var lukket inde for natten. Derfor var den Vestfynske befolkning skræmte og sikrede sig på bedste måde, med låste porte og døre. Også vinduer blev sikrede med jernstænger, især i overstuen – som var den fine stue, der som regel lå i enden af stuehuset, og her stod ofte klædeskister med finere tekstiler. I Dreslette findes der stadig en gård, med jernstænger for vinduerne.

Gammelt vindue fra Nørregårde sikret med jernstænger i dag brugt som skab.

Jernstængerne forstærket med jernringe

Bandens medlemmer var fra en ret stor gruppe socialt dårligt stillede, der enten havde en ringe indkomst, eller slet ingen, og derfor stjal, for at få tøj på kroppen og mad på boret. En af bandens medlemmer var Hans Hansen kaldet Stik-i-rendskrædderen, Han var født i Saltofte og blev i 1835 gift i Dreslette kirke med Anne Anderdatter fra Snave, hvis far var gårdfæster. De flyttede meget rundt og boede mange steder på Vestfyn. Et af de steder, der mærkede bandens hærgen, var hos Jørgen Larsen i Dreslette. Her løftede tyvene den låste bryggersdør af hængselerne og stjal 10 skæpper mel.

Myndighederne havde svært ved at optrevle banden, da de dækkede over hinanden. Men i 1855 gik det ikke længere. Nye og mere effektive politimyndigheder fik opklaret forbrydelserne, og næsten 60 bandemedlemmer fik deres domme og straffe. De fleste mandlige medlemmer fik 8-10 års fængsel, og nogle livsvarigt tugthus og tre blev dødsdømt. Hans Hansen fik 10 års tugthus, medens hans kone Anne Andersdatter fik 5 dages fængsel for medvirken til tyverierne. Det samme fik mange af de andre bandemedlemmers koner. De fik også forskellige mindre straffe, for det meste på få dage og op til 3 år, alt efter deres aktive medvirkende. Det kunne være for at havde tilberedt de stjalne fødevarer og tilpasset og omsyet det stjalne tøj.

Der er skrevet flere bøger om banden.

Jørgen Banke: Tyvetøj

Jørgen Lindgreen: Boye banden

H.C. Andersen: Boye og hans bande

Af Arne Rasmussen

Erindringer af Marie Sørensen

Marie Sørensen er født på gården Skovkrogen 5, i Skovkrogen i 1935. Her voksede hun op sammen med sin mor og far, sine bedsteforældre og sin storesøster Rigmor.

Jeg havde en dejlig barndom, min søster og jeg legede ved stranden eller i skoven, men der var også pligter som at hjælpe til med i husholdningen og i stalden og på marken.

I begyndelsen af 40'erne var det tiden at gå i Mullerød skole, hvor vi gik i skole hver anden dag, vi gik mandag - onsdag - fredag eller tirsdag - torsdag - lørdag, jeg gik modsat min søster, så vi fulgtes ikke til skole. Frk. Sellebjerg havde de mindste, og lærer Skovenborg havde de store. Om vinteren, var der meget sne, og dengang kunne vi ikke få gummistøvler, på grund af krigen, så alle børnene gik i træsko og uldsokker, og alle børn havde kludesko med i

skole, for der kneb med varmen i skolestuen, hvor der blev fyret med tørv, og det røg frygteligt.

Marie kan huske besættelsesdagen, hvor de store tyske flyvemaskiner fløj så lavt lige hen over hovederne på de forskrækkede børn. De fløj 3 og 3 sammen, og det var så uhyggeligt. Senere boede der nogle frihedskæmper nede ved stranden. De kom op og hentede mælk. Hendes forældre var noget bekymrede, for sæt nu tyskerne kom: hvor var mælken så blevet af? Ellers havde de ikke noget at gøre med nogen af dem.

Maries mor var meget dygtig til at sy, hun var udlært syerske. Familiens aflagte tøj blev lavet om og hvis de var så heldig at få stof i julegave, blev det til kjoler til pigerne.

Om sommeren blev noget af huset lejet ud til sommerhusgæster fra Odense. Nogle kom på cykel, andre blev hentet oppe på Høed holdeplads i hestevogn. Det kostede 50kr om ugen, men så havde de også køkken, stue, soveværelse og egen indgang. Maries familie boede i resten af huset og der blev så lavet mad i bryggeret.

Jeg gik til præst ved pastor Brondbjerg i Dreslette. Vi var 34 konfirmander, så vi blev delt, pigerne gik om formiddagen og drengene om eftermiddagen.

Alle navne findes på [Arkiv.dk](https://arkiv.dk) søg Dreslette B530

Derefter var det tid til arbejde. Hans Nielsen, der havde Nyfa gummi, havde hårdt brug for hjælp, så der var jeg i 3 år på fabrikken.

*Med tak for
40 års
sukkerroedyrkning i Danmark*

Danisco Sugar
tidligere
De Danske Sukkerfabrikker

MOGENS GRANBORG

Marie var derefter tjenestepige på Dalgård i Hårby, her mødte hun sin kommende mand, Hans Sørensen. De blev gift da Marie var 20 år. Deres første hjem var i Boelsmose, senere flyttede de til Hesselager hvor Hans passede en grusgrav. I 1958 flyttede de hjem til Maries fødegård, hvor de passede køer og grise og jorden. Marie viser stolt jubilæumsplatten fra Flora Danica, som hænger og pryder hendes hjem. Den fik hun og Hans for 40års levering af sukkerroer til sukkerfabrikken Danisco i Assens,

Marie og Hans solgte i midten af 60'erne dyrene og Hans fik arbejde hos FAF i Hårby, hvor han arbejdede i 12 år. Marie var hjemmegående husmor, indtil hun i 1985 fik arbejde på "Tjørnely" i Hårby, der arbejdede hun i 13 år, Hun sørgede for eftermiddagskaffen og aftensmad, til stor glæde for beboerne. Hendes arbejdes tid var fra kl.12 til kl.19.

Hans og Marie nåede at være gift i 47 år. Hun har rejst en del sammen med sin søster. Nu er søstrene naboer i Hårby. De bor i rækkehus, hvor der er et godt naboskab, og de arrangerer fællesspisning og spiller forskellige spil og de hygger sig.

Af Lissa Jensen og Anna Jaska

Den Kongelige Belønningsmedalje

Anna Marie Jaska blev ansat i Interacoustics den 16. februar 1972. Vi har nu haft æren af Annas loyalitet til firmaet Interacoustics i 50 år.

Samme job i 50 år

Anna har siddet i den samme jobfunktion i 50 år som designer af elektriske printplader (teknisk term: Printed Circuit Board), men har samtidig med stort engagement fulgt

udviklingen af en teknologi fra 1972 og frem til i dag. Da Anna startede I 1972, stod hun ved store tegneborde med blyant og lineal og arbejdede med den teknologi, der var i stærk vækst gennem 1970'erne – kaldet Microprocesserne. Microprocesserne banede vejen for både walkmans, digitale kameraer og mobiltelefoner, blev opfundet i samme tid. Denne nye teknologi fik afgørende betydning for Interacoustics' produkter med mere avancerede funktioner. Gennem 50 år har Anna designet printplader til elektronik og dermed fulgt en af de største udviklinger, der har været inden for de sidste 100 år. I dag anvender Anna naturligvis computer med yderst avancerede programmer til det samme arbejde. Anna er fortsat optaget af at lære nye programmer at kende og med den "vidensbank" Anna er blevet gennem 50 år, er hun en fantastisk læremester og deler meget gerne sin viden med den unge generation. Det er en sand fornøjelse at se hende lære noget helt nyt og mestre det, for efterfølgende at vise de unge mennesker, hvordan det virker og sætte dem i gang. Anna har gjort denne faglige disciplin hos Interacoustics til det den er i dag.

Motiveret

Vi har en motiveret medarbejder i Anna, hun kommer på arbejde for at gøre en forskel for vores kunder, virksomhed og ikke mindst kolleger. Anna er vellidt på kontoret og kendt for både, at være fagligt dygtig og et godt menneske. Hun kan mærke, hvis folk har brug for hjælp og hjælper gerne folk i gang. Hun starter gerne julen og andre højtider med noget yderst velsmagende hjemmebag og sætter den gode stemning.

En kreativ person

Når Anna ikke deler ud af sin viden og yder en indsats hos Interacoustics er det hendes børn og børnebørn der har hendes fokus. Hun nyder at have dem på besøg og børnebørnene holder hende godt i gang. Det giver mange stunder med gode grin og historier. Anna er meget kreativ, hvilket blandt andet kommer til udtryk i hendes mange projekter med syning og hæklerier. Desuden har blomster, have og husdyr også hendes helt store interesse. Anna mistede desværre sin mand Frank i år 2018, men med fantastisk støtte og hjælp fra familie, venner og kolleger har Anna klaret sig videre i livet og ser lyst og glad på tilværelsen.

Flere år tilbage på arbejdsmarkedet

Vi håber at vi fortsat vil få glæde af Annas loyalitet og arbejdsomhed i mange år endnu.

Hvert år, når Anna og jeg har medarbejderudviklingsdialog, har vi en god snak om nye kurser og nyt, hun gerne vil lære. Vi laver også en forsat aftale om, at hun ikke må gå på pension før om 20 år, når jeg selv skal på pension – og så griner vi lidt af det.

Vi er stolte

Som Annas daglige leder er jeg meget stolt af at have Anna i vores afdeling. En varm kollega, der altid deler ud af smil og god stemning. Hun har fortjent de varmeste ønsker og anerkendelse hver dag - og især i forbindelse med 50 års jubilæumsdag og Den Kongelige Belønningsmedalje.

Af Lars Hoffmann Berthelsen, Interacoustics

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv

Medlemskontingent for husstand 2023 er 100kr.

Medlems navn .....

Kvittering .....

Betal til en fra bestyrelsen eller på generalforsamlingen.

eller benyt **konto nr. : 9570 - 0013 344 566**

mobil pay: 40 94 09 10

Bestyrelsen:

Formand & Arkivråds repræsentant:

Mogens Hjorth, Søbrovej 34, 5683 Hårby,

Næstformand:

Lissa Jensen, Skovhaverne 1, 5683 Hårby

tlf. 64771425

Arkivleder:

Arne Rasmussen, Brunshusevej 36, 5683 Hårby,

tlf. 27832628 arne.akaer@gmail.com

Kasserer:

Kirsten Drejer Nielsen, Glentevej 1, 5610 Assens

tlf. 40940910

Sekretær:

Søren Navntoft, Brydegårdsvej 11, 5683 Hårby tlf. 31139571

Anna Jaska, Skovhaverne 3, 5683 Hårby tlf. 51645198

Ditte Nielsen, Snavevej 10, 5683 Hårby tlf. 20282087